

i alle de tekniske Enkeltheder, som berører et saadant Lovforslag, og Rigsdagen er derfor i nogen Maade nødt til at handle i Tillid til, at de Beregninger, som ledsager Lovforslaget, hviler paa fast Grund, og at den hele Plan er gennemarbejdet saaledes, at den vil kunne gennemføres i alt Fald tilnærmelsesvis i den Skikkelse, hvori den er blevet forelagt og derefter vedtaget af Rigsdagen. Enkelte Ændringer kan det selvfølgelig altid blive nødvendigt at foretage, naar Talen er om at gennemføre saa stort et Anlæg som Københavns Personbanegaard, men i dette Tilfælde har Udvalget det Indtryk, at Planen har været alt for løs, idet det har vist sig, at man under Udførelsen har maattet foretage forskellige Ting, som har krævet Bevillinger til Udvidelser og en Mængde Ændringer i den oprindelige Plan. Der er sket nye Ekspropriationer, og i enkelte Tilfælde er der ogsaa foretaget Reducering af den oprindelige Plan. Jeg kan saaledes nævne, at man er gaaet til at spare Tunneloverbygningen paa et Stykke af Strækningen fra Sølvgade ud imod Østerbro. Ved alt dette har Udvalget faaet det Indtryk, at den i sin Tid fremsatte Plan ikke har været tilstrækkelig fast udarbejdet, at man ikke ved Fremsættelsen af Lovforslaget har haft den Forudseenhed, som man maa forudsætte hos de ledende Autoriteter.

Det har ogsaa gjort et ilde Indtryk paa Udvalget at se de Motiver angaaende Nybevillingerne, som ledsagede Lovforslaget. Det viser sig, at Overskridelsen for en enkelt Del af Anlægget, nemlig Boulevardbanen, er meget betydelig, nemlig ikke mindre end 920,000 Kr. Dette motiveres i Bemærkningerne til Lovforslaget med, at Beregningerne i sin Tid grundede sig paa Enhedspriser, som var tilvejebragte af den i 1898 nedsatte Kommission, og at disse Enhedspriser ikke var kontrollerede af Statsbanernes Ingeniører. Det synes at være ret mærkeligt, at Administrationen netop fremhæver dette, at man ikke, inden Lovforslaget forlod Rigsdagen, havde kontrolleret de Enhedspriser, som var lagte til Grund for Boulevardbaneanlægget. Det siges saa, at Bevillingen selvfølgelig ikke har kunnet slaa til. Nej, det ser man, idet Overskridelsen som bemærket er 920,000 Kr. foruden den foreslaaede Nybevilning paa 85,000 Kr. til en Udvidelse af Tunnellen ved Gyldenløvesgade. Udvalget har i Betænkningen ret kraftigt fremhævet, at man finder det højst urigtigt, at der saaledes fra første Færd er bygget paa

gamle Enhedspriser. Selvfølgelig kunde man ikke — og det er ogsaa nævnt i Betænkningen — den Gang, da Lovforslaget i 1904 forlod Rigsdagen, forudse, at Materialpriserne og Arbejdslønnen vilde stige saa stærkt, som Tilfældet har været, dette har Udvalget ogsaa erkendt, men til Trods derfor har Udvalget fundet, at de Overskridelser, som der er Tale om, og som sammen med de foreslaaede Nybevillinger giver det Resultat, at den oprindelige Sum af 18,985,000 Kr., som var beregnet til Ordningen af Københavns Personbanegaardsforhold, er steget til 23,503,000 Kr., de Ekspropriationer ikke medregnede, som er foretagne i Tidens Løb. Det maa erkendes, at det er en meget betydelig Overskridelse, og Udvalget har ment, at det ikke vilde være rigtigt at afgive Betænkning uden at gøre Rigsdagen opmærksom paa dette Forhold.

Med Hensyn til Nybevillingerne er der af Udvalget i Betænkningen rettet en meget stærk Kritik imod Bevillingen paa 85,000 Kr. til Udvidelse af Boulevardbanen ved Gyldenløvesgade. Udvalgets Kritik knytter sig til 3 Ting. For det første kan Nødvendigheden af disse forberedende Anlæg omdisputeres, og dernæst staar Udvalget ikke frit overfor Bevillingen, idet denne i alt Fald for den største Del er anvendt — Arbejderne er nemlig omtrent fuldførte —, og endelig kan Udvalget ikke tiltræde den Motivering, som ledsager Forslaget. Det hedder nemlig i den Motivering, der findes i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, at man har paa-tænkt denne Udvidelse ved Gyldenløvesgade for at forberede Muligheden af at anlægge en Station der under Hensyn til Elektrificering af Boulevardbanen, men derom findes der nu ikke noget nærmere oplyst, det siges kun, at der af Ekspropriationskommissionen er truffet den Bestemmelse, at der skal udføres en saadan Udvidelse paa det nævnte Sted for at muliggøre et Stationsanlæg der. Udvalget har meget stærkt rettet sin Kritik mod denne Motivering, ikke for at være ubehagelig mod den højtærede Minister — at dette ikke er Tilfældet, fremgaar bl. a. deraf, at Udvalget paa dette Punkt staar samlet, selv Ministerens nærmeste Meningsfæller slutter sig hertil —, men fordi Udvalget ikke har villet foreslaa Rigsdagen at autorisere en Opfattelse, der i Fremtiden kunde være meget vidtrækkende og give sig meget uheldige Udslag. Idet Udvalget tiltræder Forslaget om denne Bevilling, indskærper det i særlig Grad, at man i Fremtiden følger de af Rigsdagen